

AUDICIONS DE NADAL DE L'ESCOLA DE MÚSICA "CIUTAT DE BENICARLÓ"

text REDACCIÓ

Les aules d'instrument de l'Escola de Música "Ciutat de Benicarló" oferiren el passat cap de setmana les tradicionals audicions de Nadal al local social del carrer Cabanes. Tot ple de familiars i amics amb ganes de constatar els avanços que els futurs músics han experimentat en la seua formació instrumental, des dels que

oferien la seua primera audició en públic fins als que ja fa uns anys que estudien el seu instrument.

Els futurs músics han experimentat avanços en la seua formació instrumental.

Els alumnes de fusta (clarinet, flauta, oboè, fagot i saxo), metall (trompeta, trompa, trombó, bombardí i tuba) i corda (violoncel), preparats pels professors respectius de l'Escola, interpretaren obres de molt divers estil, amb acompanyament de CD, de piano, amb diferents combinacions tímbriques i estils, demostrant que l'Escola de Música gaudeix d'una gran salut, amb gran quantitat de joves alumnes amb molta il·lusió que, de segur, donaran moltes alegries musicals a l'Entitat i a la ciutat de Benicarló, potenciant la seua pròpia formació cultural i humana.

Número 665- 26 desembre 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

Dos mil vuit: l'any del buit

**BONES FESTES!
Tornem el dia
9 de gener!**

Un anys més. Tot continua igual

A mena d'introducció, per açò que hem convertit en una xicoteta tradició a La Veu quan finalitza l'any, el resum anual, i com editorial encoberta (poques ganades de treballar que diria El Lector), us fem un recordatori del que, per a La veu, ha estat el més important d'aquest any que estem a punt d'abandonar.

text REDACCIÓ

I com si fos una maledicció, hi ha coses que no canvien, moltes promeses i poques realitats: seguim sense Centre de Salut nou, seguim sense depuradora, seguim sense abocador i planta d'escombraries, seguim amb el mateix caos circulatori de sempre, seguim amb l'avinguda de les Moreres com carrer principal d'entrada a la nostra ciutat, seguim amb la Costa nord amb regressió,

seguim inundant-nos cada vegada que cauen quatre gotes, seguim veient com els nostres policies se'n volen anar de la nostra ciutat, seguim veient com va desapareixent la poca programació cultural que ens quedava, seguim veient la regidora de cultura, tot i la seua manifesta incompetència, seguim veient com l'alcalde s'empenya, i diu el que li dóna la gana, cada vegada que el critiquen, seguim veient com tota una colla de regidors cobren una "pasta gansa", per no fer res i, sobretot,

seguim veient, com un faraó és Déu i senyor dels destins de la nostra població (i menys mal perquè amb la resta ...), i ... el mateix des de fa un grapat d'anys. Tot i així, sincerament, desitgem que tot açò canvie d'una vegada i el proper any no haguéssim de tornar a ficar el mateix rastre de "comandes", tantes vegades promeses, i que mai acaben d'arribar. Des de La veu de Benicarló us desitgem un Bon Nadal, tot i esperant que, al 2009, alguna cosa canvie de debò.

Benicarló! Tots els anys demanen les mateixes coses! A veure si ens hem errat! No era el poble de l'oasi amb la palmera de ferro? On està?

Jo faig el que em "dona" la "real" gana!

FOTO!

La secció San Luis Gonzaga de l'Associació d'exalumnes de la Salle ha visitat el Museu de la Mar "San Telmo" de Benicarló. El Museu de la Mar de Benicarló és una prova més de la creativitat que la nostra ciutat atresora en la gent senzilla i que manifesta dia a dia

en qualsevol lloc. Els caminants van gaudir de la història dels nostres mariners contada magistralment i emotivament per Juan Burriel. El Museu de la Mar a l'avinguda del Marquès de Benicarló és un lloc que cal visitar per estimar encara més les nostres arrels.

FOTO!

El benicarlando Francisco Narro s'ha alçat amb el tercer premi en el VII concurs de fotografia de les àrees litorals i zones humides del mediterrani. Narro aconseguia el premi en l'apartat de paisatge gràcies a la sèrie de tres fotografies en les que retratava diferents racons del Delta. Malgrat ser un fotògraf aficionat, la gran sensibilitat del benicarlando per a plasmar la plasticitat d'aquesta zona humida ha estat la que li ha permès classificar-se entre els tres primers. Aquest sentiment es deu al coneixement que té d'aquest enclavament únic en les nostres comarques. Narro passa

llargues hores recorrent el Delta, del que és un gran enamorat. Qualsevol hora del dia i qualsevol motiu és bo perquè demostre la qualitat de la seua fotografia, una afició a la que dedica la major part del seu temps lliure. El premi aconseguit, és un al·licient per a aquest benicarlando, que delecta als amants del Delta amb la galeria fotogràfica que té oberta en aquesta adreça: <http://www.flickr.com/photos/rael99/>. El VII concurs de fotografia de les àrees litorals i zones humides del mediterrani estava organitzat pel parc Natural Delta de l'Ebre i la Fundació Caixa Tarragona i té caràcter bianual. El lliurament de premis es va realitzar a la biblioteca d'Amposta.

Ingredients per al Nadal

Local 22 Benicarló Centro
T. 969 47 47 62

DE BON GUST
VINO Y PRODUCTOS DE CALIDAD

Bones festes

José Manuel Pellicer i l'Àfrica Race: Destinació Dakar

text VICENT FERRER

José Manuel Pellicer, de nou amb l'impuls de Burn Energy Drink, disputarà la nova carrera concebuda per H. Auriol i Rene Metge que travessarà El Marroc, Mauritània i Senegal, per a finalitzar el dia 12 de Gener a Dakar.

L'"Africa Race" ha estat dissenyat per a recuperar l'autèntic esperit dels grans Ral·lis africans, i aquest nou desafiament es presenta com el banc de proves ideal per al baptisme africà de la nova BMW G450X, que en mans del pilot castellanenc estarà el pròxim 28 de Desembre en l'eixida de Marsella. El repte es presenta desafiant: més de 7.000 km de recorregut, amb quasi 4.000 d'especials cronometrades, i un traçat que recupera, per a aquesta especialitat, llocs mítics en el món dels Ral·lis-Raids: Chingetti, Tidjika, Moudjeria o Sant Louis seran testimonis de l'arribada dels participants. Set dies al Marroc, on la duresa de les pistes posarà a prova la preparació de màquines i pilots, per a passar a Mauritània a disputar quatre etapes imponents, del més alt nivell, on l'arena i les dunes seran el menú diari. El final: en el Llac Rosa de Dakar. El pilot benicarlando José Manuel Pellicer ha manifestat, "vam regressar a l'Àfrica ha prendre part en una gran aventura. Sens dubte serà complicat, ja que la preparació de la moto s'ha hagut de fer en un temps record, però açò és una motivació més per a tornar a disputar un gran ral·li. El recorregut que han dissenyat és espectacular. Moltes especials de més de 450 km, uns dies duríssims al Marroc, i Mauritània, amb quatre especials de quasi 500 km d'arena i dunes. Sens dubte serà una carrera en la qual prevaldrà la navegació sobre el pilotatge. El nostre objectiu serà arribar cada dia al final d'etapa amb la moto en bones condicions i

sense cometre errors greus. Vull agrair a Burn i a BMW Motorrad Espanya la seua confiança i el seu suport, així com a la resta de sponsors i col·laboradors tècnics que s'han sumat a aquest repte apassionant al costat del nostre equip."

CONCURS DE NADAL DE PESCA DES D'EMBARCACIÓ

text REDACCIÓ

Organitzat per l'Associació d'Amics de la Mar, es va celebrar diumenge passat, 21 de desembre, el I Concurs de Nadal, que tanca el cicle de competicions de la temporada. Com ve sent habitual, la inscripció va ser molt nombrosa i a les 9 en punt del matí estaven 14 les embarcacions amatents per al "combat" en la bocana del port benicarlando. Després de 4 hores de competició, es va procedir al recompte de peces, sent 13 les embarcacions que van puntuar. En primera posició -i molt destacada- va quedar l'embarcació "Ronsera Tres" patronejada per Jorge Subirats, amb 24 peces; en 2ª posició, amb 13 peces va quedar l'embarcació "Newpyl", patronejada per Carlos Luján i en 3ª posició, amb idèntic nombre de captures, però menor pes en la peça major, l'embarcació "Patroneta", patronejada per Gregorio Segarra. Les tres van tenir el premi d'una cistella de Nadal.

Les següents posicions en la classificació les van ocupar les embarcacions: Fliper VII (11 peces), Xaloc II (10 peces) i Durendal (8 peces). Curiosament, les tres embarcacions que van copar el podi són de la mateixa marca i model: Jeanneau Mery Fisher.

"Un monument a la ratlla del terme, l'escultura mes lletja de l'univers."

ve de la p gina anterior

Gener: L'any 2008 començava fort: "Benicarló és la lletja amb la que ningú vol ballar i el lobby se'n va de festa amb Vinaròs", diem a propòsit del PP i PSOE del Maestrat: el lobby vinarossenc. La Cavalcada de Reis recorria el Benicarló "Underground" i l'alcalde provocava un conflicte lingüístic, al parlar com li dona la gana. Per altra banda, teníem una setmana de la Carxofa elitista, amb gelats de carxofa i escumes de carxofa i preus no massa populars. El 80% dels residus inerts s'aboquen incontroladament i nosaltres li dediquem un especial a Sant Antoni per a guanyar-nos la seua benedicció. La Veu estrenava secció, La Veu història del Rock a Benicarló, amb els grups The Spaniels i Nereida. Pere Bausà es preguntava: "Bali 2007: ¿Esperança o decepció? Uns excursionistes recorrien les Moletes d'Arany. Es presentava 3x4.info i la revista Brots.

Febrer: Policia i ciutadans no s'entenen! Malestar de diferents col·lectius amb algunes actuacions de la policia local. Els xiquets els demanen als consellers "que no tinguen goteres en les aules, ni barracons" en un acte electoralment polèmic. El nom del nou col·legi generava un agre debat. Font de Mora ve a Benicarló a "visitar" les endarrerides obres del CP Martínez Ródenas. La Veu desvela els secrets de la nostra piscina: L'Ajuntament i les empreses implicades en la gestió, als tribunals, amb xifres que arriben a 1.000.000 euros. L'Ajuntament encara celebrava alguns actes culturals com l'entrega de premis del II concurs de fotografia del Benicarló en Jazz de l'any passat. Alambor lliurava els XIX premis de contes Xavier Arín. Notícies fatídiques per la

terra: Els llauradors ja temen els destructius efectes de la variant de l'N-340 i ens deixa Joan Brusca.

Març: L'ajuntament reparteix un "fullet educatiu" titulat "Benicarló es mi casa, Benicarló is my home" amb el qual ens vam fer un tip de riure. Zapatero demana el vot amb un eslògan prou escatològic: "Vota con todas tus fuerzas". La carxofa de Benicarló, present a la fira Alimentària enmig d'una forta crisi de preus. Els llauradors contra la variant de la 340, després del silenci postelectoral. Àlex Gozalbo, entrenador ajudant a l'All Star. L'Univers fallero parlava de "lo trenet fallero". Tsunami a la breu història del rock. Una carxofa laudatòria per a Guzmán, el primer ex-regidor de cultura que continua anant a actes culturals. Teatre de guàrdia ultima els preparatius per "El enemigo del pueblo".

Abril: "Molta policia, poca diversió", quan el regidor Cuenca va regalar l'edifici al solar de les cotxeres de Martínez per a una seu de la nova Policia Autonómica. La fundació Compte Fibla va donar que parlar una altra vegada. Els primers anuncis de l'estació nàutica i tots a l'embolic amb l'AP-7 i el caos circulari del regidor Soriano. Es celebra el XVIII Festival de bandes de música a Benicarló. La banda "Ciutat de Benicarló" desfila a València i Miguel Piñana destaca en natació. Jesús Maestro fa una exposició de pintura en "El café de l'arc". Rock: "Las Birlas" i "Fuselaje".

Maig: Soriano renuncia al càrrec, encara que manté la seua dedicació de 2570 euros. Segueix el despropòsit circulatori, aqueta vegada als voltants del mercat. El projecte de la 340 està a punt d'adjudicar-se. La crisi immobiliària acaba afectant a l'ajuntament. Sant Gregori passat per aigua: Les quatre gotes de sempre provoquen un rosari de problemes davant la indiferència de la classe política local. Tràgic accident a l'expedició Himalàia-Maestrat. La Banda guanya el certamen provincial. El Onda Urbana tanca una magnífica temporada. "El libro gordo de Pepito", el llibre de l'estiu. Motoristes de la comunitat es van reunir al Centre Comercial. Exposició "Bona Terra, bona collita". Romàn Domenech exposa a Vinaròs.

Juny: El juny de 2008 serà recordat per un monument a la ratlla del terme, l'escultura mes lletja de l'univers. Crisi al sector pesquer acompanyada de pujada d'impostos locals... Joia! Damunt, Escuder, ens recorda allò de la depuradora que paguem i que no tenim. Una vegada més, desastrosa infraestructura cultural: el local d'Alambor s'inunda i es perd un important fons fotogràfic. Els camioners fan vaga i Escuder demana a Marcelino la targeta de crèdit. El PP posposa el Ple municipal ordinari per veure un partit de futbol. Els castells de sorra del PP a la platja del Morrongo: un titular massa poètic en aquells dies de desgavell turístic i molta calor. Marc Antoni Adell sempre tan incisiu: La Renfe analfabeta. Menchu Soriano exposa en La Granota, Lorena Oms al Azul, Miguel Ángel Cavero i Nicole Crutzen a Sant Mateu. Rock: Karkoma. San Abdon ens il·lustra amb la seua ressenya del llibre "El meu germà Pol".

“La Durà ha tingut de nou una de les seues idees: Normalitzar el Castellà a l'ajuntament.”

ve de la pàgina anterior

Juliol: Un altre últim intent per evitar la variant de la 340, i van... Regalem dos postals de l'estiu, amb excavadores i banyistes gaudint del Morrongo. La situació de la Sanitat pública en el Maestrat és deplorable segons el Bloc. L'augment de l'alumnat obliga a amuntegar els barracons en dos plantes. Els alcaldes de Benicarló, Peníscola i Vinaròs reunits per abordar problemes de la comarca. Això de la comarca no sabem si te a veure amb el Hobbit. Daniel Fibla estrena el curtmetratge “Chat Noir”. Mukti i els seus triomfen per Austràlia amb el seu rock. Josep Igual guanya el “Cristòfol Despuig” de Tortosa. Joan Heras ens delecta amb els seus “Retrats d'estiu”. “Art lliure” exposa al Mucbe.

Agost: Solcs, bonys, clots i altres accidents orogràfics. S'adjudiquen les obres del Centre de Salut Integrat. Vicente Rambla inaugura la carretera Peníscola-Benicarló, sobretot el tram de Peníscola... 284 actes conformen el programa de les Festes Patronals: Miguel Bosé i El Canto del Loco. La Policia Autònoma va identificar a membres de la Comissió taurina de Benicarló per, suposadament, vulnerar la nova normativa valenciana. Tancament de la televisió Csnord: El PP rebutja responsabilitats, Ximo Bel parla clar. Rock: The Incredible Crayfish Band.

Setembre: Mor el periodista José Palanques. Antonio Cuenca rebutja ser “prepotent” i equipara de “goebelianos” a l'oposició. Al menys, les estacions de telefonia mòbil de Benicarló emeten valors per sota dels nivells de perill de referència. La Partida Povet, de nou al calaix. El regidor Cuenca i el seu ciclet, crònica d'una relació deteriorada amb els periodistes. El capellà de Sant Bartomeu fa una crida a reparar les filtracions

de l'església i façana. Raül Burriel irreflexiona i es pregunta què faria Jaume I si estiguera a les Corts. José Manuel Pellicer al Dakar sèries de Portugal. La secció de futbol de Paco i Rodolfo, com sempre, polèmica. La del Lector, també.

Octubre: “El cel ens cau al damunt”: el temporal d'aigua ens situa al centre de l'actualitat estatal. Apoteosi de Raquel Durà, Regidora de Cultura i dona invisible: vol cobrar a les associacions per utilitzar l'auditori. L'ajuntament agafa la radial i es carrega dos palmeres, una de veritat i l'altra de ferro. S'apujarà la taxa de l'aigua al 60% dels abonats. Les plataformes veïnals demanen al PP participar en la política urbanística. El temporal llança al Morrongo les restes d'un tauró. Kick Boxing contra la violència de gènere. La pilota valenciana torna als frontons de Benicarló. Fernando Peiró organitza un curs en el Mucbe. El Dr. Climent, sempre tan imaginatiu. Rock: Defectos Naturales, Mukti i Revival. Concert Solidari. Benicarló va tindre el seu propi Oktoberfest.

Novembre: La Durà ha tingut de nou una de les seues idees:

Normalitzar el Castellà a l'ajuntament. Ja tenim la tercera pedra del centre de salut. L'ajuntament fica potes amunt Benicarló amb obres a dojo i, per altra banda, proposa que ens porten a casa un planta de eliminació de residus. El Samaruc li dona voltes a la victòria de Barack Obama. L'Estació dels vaixells altra vegada surt a la palestra. Històric ascens a la divisió d'honor del Club Natació Benicarló. Natàlia Sanz ens informa de la celebració de Santa Caterina. Benicarló-Art exposa a Vinaròs i el grup Inconscient Colectiu a El Drac de Cervera. Un retaule de José Caldés honora els màrtirs de La Salle de Benicarló. Rock: Eppur si muove. Abans que ningú, ja sabem que el Festival de Peníscola desapareixia.

Desembre: La convivència entre pobles s'embolica en el Maestrat per la proximitat de plantes d'escombraries i gas a altres municipis. El conseller de Medi Ambient va admetre la possibilitat de contaminació del subsòl. Fabra diu que pixarà a la seu de IU si li toca la loteria. Marcelino Domingo s'empenya pels comentaris sobre que el seu formigó es molt popular a les obres adjudicades enguany. Demanem la dimissió de la Durà, no deu ser la primera vegada! Les persones amb mobilitat reduïda reclamen a Benicarló ciutats més accessibles: Després de deu anys, una veïna de Benicarló ha guanyat la seva contesa amb l'ajuntament de la localitat i rebrà una indemnització per la caiguda que va sofrir al carrer Mossen Lajunta a l'any 1998. El Tribunal Suprem sentència contra el secessionisme lingüístic de la Generalitat. La postal nadalenca de La Veu amb Papa Noèl i la guapa Natàlia.

Ara esperem que ens depararà el 2009...

El Benicarló Aeroport Castelló negat davant el gol

text VICENT FERRER

2 BENICARLO AEROPORT CASTELLO: Leandro, Vadillo, Isco, Valença, Jabá; cinc inicial; Xapa, Fali, Lolo, Dani Salgado i Jordi Lledó.

2 CARNICER TORREJON: Molina, Geison, Zamo, Jaison, Juan Portes; cinc inicial; Cuco, Noro, Davichin i Víctor.

ARBITRES: Cuesta Sánchez i García Morón, del col·legi andalús. Van mostrar targeta groga als locals Dani Salgado i Jabá; als visitants Zamo i Geison. **GOLS:** 0-1 min. 10, Cuco. 1-1 min. 24, Jabá. 2-1 min. 30, Dani Salgado. 2-2 min. 30 Jaison.

El Benicarló Aeroport de Castelló es va haver de conformar amb un empat després d'un partit on els jugadors caduferos es van mostrar negats de cara al gol. Feia molts anys que l'equip no generava, al llarg dels quaranta minuts, tantes oportunitats de gol, però no havia manera. A més es va veure com l'ansietat s'apoderava del brasiler Jabá, molt actiu en atac durant tot el partit i també el jugador que més oportunitats va fallar, i per això quan va aconseguir el gol de l'empat ho va celebrar com si haguera guanyat un campionat. El partit va resultar molt mogut des de la xiuletada inicial, ja que els dos equips necessitaven els tres punts, els locals per seguir aspirant a ser cap de sèrie en la Copa d'Espanya i els visitants per tenir una plaça quasi assegurada. Això motivà que el baló anara d'una porteria a una altra, però mentre que els locals es mostraven més sòlids en defensa, els visitants se les veien per defensar-se. Però el que són les coses, en un córner, Cuco va sorprendre a tots i va marcar un gol de pissarra. Això li va permetre al Carnicer jugar amb major tranquil·litat, sabedors els jugadors que als caduferos se'ls fa difícil anar pel darrera en el marcador. Les oportunitats es van succeir, però unes vegades Molina i unes altres la falta de punteria van fer que arribaren al descans amb 0-1.

Tot semblava encarrilat, però l'alegria dur molt poc...

En la represa l'equip, animat des de la graderia, va eixir a per totes, provant fortuna tots els jugadors, fins que va arribar la jugada de Dani Salgado que va rematar Jabá, celebrant l'afició el gol, i donant-li a l'equip més tranquil·litat i el domini absolut del partit. Es veia arribar el gol i després d'un refús defensiu Dani Salgado va connectar una volea que va sorprendre Molina. Tot semblava encarrilat, però l'alegria dur molt poc, ja que al servei d'una falta directa Jaison va veure forat a l'apartat-se un defensor i va ficar el baló per on no havia d'entrar. D'ací al final els locals ho van intentar, pujant Leandro com cinquè atacant, però no era el dia i, malgrat moure bé el baló, buscant forats per on rematar, sempre es trobaven amb Molina o un defensor, per la qual cosa el marcador ja no es va moure.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

- Creu Roja Vilafranca entrega regals als beneficiaris de la teleassistència
- El Consell de la Ciutat de Morella tria els projectes on s'invertiran els diners del Pla d'Inversions de l'Estat
- Les dades de pluja a Catí entre 1990 i 2008

Per gònades

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Potser algun innocent lector d'aquesta revista (encara que penso que les paraules "innocent" i "lector de La Veu" són antònims) s'haja cregut allò que vaig escriure la setmana passada de que ja no escriuria mai més a aquestes pàgines. Si he de ser sincer, que sempre ho soc, va arribar un moment que em vaig creure tot allò que havia escrit i que, efectivament, vaig arribar al ple convenciment de que mai més no escriuria a aquest pamflet que em maltracta i explota vilment i sense complexos. Ja em veia deslliurat de l'obligació de posar-me una setmana i una altra davant de l'ordinador, prement tecles amb desesperació, de sense res de substància per escriure. Li asseguro, estimat lector, que vaig tindre uns moments en els quals vaig descobrir el significat de l'autèntica felicitat, lliure de cadenes, recobrant la llibertat. Si, la llibertat. Quina paraula més plena de sentit quan un la gaudeix, però què dur és patir la seua absència. Però vet ací que m'arriba un missatge de l'amo i em diu que abans de dimarts a migdia ha d'estar la feina feta i enviada. Sense més. No cal dir que no va fer cas del meu estat d'humiliació ni de la precària situació conjugal en la que em trobo en aquests moments. Així que avui he decidit que no escriuré absolutament res de futbol i em dedicaré a altres bajanades tot omplint la pàgina amb la primera cosa que em vinga al cap, siga el que siga. A vore si d'una vegada algú se n'assabenta i m'envien a casa meua a practicar el meu esport favorit que consisteix en agafar suaument amb la part final de les extremitats

superiors, cadascuna de les gònades situades entre les dues cuixes just per davant del periné. Però fins que no arribe eixe moment, hauré de combregar amb allò que tothom sap i que no penso tornar a repetir.

Ara resulta que ve el Nadal i tothom es fa les preguntes del com es prepara, com van i com s'han passat. Ara tothom et felicita, encara que realment el que voldria és fotre-te-la i que *te la pique un pollo*, però com que estem als nadals... en plural, per a donar-li més èmfasi. En canvi, he de reconèixer que cada any que passa m'agraden més els parenoels escaladors. La bogeria de l'horterada segueix una altre any. Les botigues xineses estan plenes d'aquesta mena d'éssers vinguts d'una altre món que poc a poc s'han fet els propietaris del nostre paisatge urbà. Els xiquets haurien de saber que quan arribaran els reis i veuran aquest personatge penjat del balcó i tot brut dels dies que fa que acumula merda, es podrien empenyar i

tornar-se cap a l'orient sense deixar cap joguet. Ja sé que això que vaig a dir ja ho han contat els tafaners, però m'agradaria dir que la presència de membres de l'equip de govern del nostre ajuntament a la presentació d'una cosa inqualificable que es va defecar fa un parell de setmanes al Mucbe diu massa coses sobre els que ens governen. Com ells no saben què han fet, jo els procuraré un exemple: estimats regidors, haurien anat vostès a una conferència sobre la malaltia del càncer pronunciada per un curandero? Viurien a una casa dissenyada, projectada i construïda pel que porta la grua? Vostès mateixos. Quina vergonya.

També voldria dir que no m'ha tocat la loteria. Però no res. És més, tinc dècims que s'acaben en tots els números excepte el cinc, que no en tinc cap. Mare meua. Això de la grossa de Nadal és una altra enganyifa amb totes les de la llei. Sempre dic que l'any que ve no en compraré i sempre me la foten.

Una altra cosa que no suportó són eixes aficions novingudes que es permeten la baixesa de xiular el millor equip de la lliga. Haurien de ser més modestos i recordar d'on venen i què els pot oferir el futur. Con diu eixe anunci de la tele, no és el que tinc, és el que soc. Ells ara poden tindre molt, però què són? Quantes vegades han omplert els vint-i-cinc mil seients del seu aforament?

Ara acabo. El dia quatre hi ha partit de lliga, però com que ja ho vaig dir la setmana passada, m'ho estalvio.

Pablo Anglés, guanyador amb l'obra, "Elements", del VI Concurs Internacional de Composició Simfònica de Torrevella

text VICENT FERRER

El compositor benicarlando i actual director de la Banda de Música de Benicarló, Pablo Anglés Galindo, ha estat el guanyador del VI Concurs de Composició Simfònica per a Banda de Música "Ciutat de Torrevella" amb la seua obra, Elements, obtenint un únic premi de 15.000 euros i trofeu.

L'alcalde de Torrevella Pedro Hernández Mateo ha informat que el Jurat del concurs ha destacat la gran qualitat de les obres presentades, així com la dificultat per a atorgar aquest premi que s'ha consolidat com un dels més importants del nostre país, com ho demostra que en aquesta edició es van presentar un total de 45 obres, de les quals un total de 29 han procedit de fora del nostre país (cinc dels EEUU, quatre d'Itàlia, tres d'Holanda, dos d'Austràlia, Israel, Portugal i Regne Unit, i una d'Alemanya, Àustria, Bèlgica, Croàcia, Finlàndia, Grècia, Letònia i Turquia). Així mateix, les 16 obres que han estat presentades des d'Espanya, a aquesta sisena edició de Composició Simfònica per a Banda de Música "Ciutat de Torrevella" han procedit principalment de la Comunitat Valenciana (set), Catalunya, Navarra, País Basc Madrid i Extremadura. L'alcalde de Torrevella ha ressaltat la gran repercussió nacional i internacional que ha tingut aquest Concurs i l'enorme interès dels centenars de compositors procedents de diferents nacionalitats que van sol·licitar informació a través de la web de la Unión Musical Torrejense, entitat organitzadora del Concurs al costat de l'Institut Municipal de Cultura "Joaquín

Chapaprieta Torregrosa". El jurat, reunit durant tres dies per a deliberar el fallo del Concurs ha estat compost per Francisco Javier Gutiérrez Juan, director de la Banda Sinfónica Municipal de Sevilla; Josep Antonio Roda Batlle, compositor i Catedràtic de Contrapunt i Fuga del Conservatori Superior de Música de Barcelona; Juan José Solana Gutiérrez, compositor de bandes sonores per a pel·lícules; i Manuel Seco de Arpe, compositor i catedràtic de Composició del Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, actuant com president del Jurat Francisco Grau Vegara, compositor i General de Brigada de Música Militars, i com secretari José Miguel Toro Carrasco, president de la Unión Musical Torrejense (UMT). L'obra Elements entra, doncs, en el circuit de partitures de privilegi per a grans formacions de Banda.

JOSÉ MIGUEL IRUELA, NOVAMENT GUARDONAT

text REDACCIÓ

L'alumne de primer de batxillerat de l'IES Ramon Cid, José Miguel Iruela López, ha estat el guanyador en l'especialitat de poesia en valencià dels XVII Premis Juvenils de Literatura Breu que convoca cada any l'Ajuntament de Mislata. Aquest certamen va adreçat a joves de tot el País Valencià en edats compreses entre els 12 i 20 anys i la dotació és de 450 euros.

L'obra serà publicada per la prestigiosa Editorial Bromera en la col·lecció "Lletra Nova". Enhorabona a José Miguel pels guardons que està aconseguint en aquest any i sobretot per les seues inquietuds literàries.

Del 24 de Desembre (2008) al 4 de Febrer (2009),

Escola de Motocross de Harry Everts.

Organitza: Moto Club Benicarló

Sí, nosaltres podem

text RAÜL BURRIEL

El PP ostenta un poder legítimament aconseguit, mitjançant les majories electorals que ve revalidant sense a penes esforç des de 1995. A mesura que els seus dirigents han anat assimilant el caràcter aparentment vitalici de l'hegemonia conservadora en el panorama polític valencià, els seus abusos de poder han anat en augment continuat. Molts detractors d'aquesta política de favoritismes, desregulació de l'àmbit públic, censura informativa i malbaratament dels diners públics, hem assistit amb perplexitat a la continuada marxa triomfal d'aquest dirigents populars per col·legis, circuits estrets, ports, Canal 9 i primeres pedres. Impotents, sembla que no hi havia res a fer. La frase era "Aquests fan el que els dona la gana, no hi a res a fer".

Igual que el personatge de la pel·lícula "Bananas" de Woody Allen, que -- partint de lluitador per la llibertat -- quan arriba a màxim dirigent polític del seu país no pot evitar que li puge el poder al cap i ordena coses tant estúpides com que tot el món ha de portar els calçotets posats al cap, el Consell ha patit els mateixos efectes. Però la bogeria, el caprici, l'abús que suposava la voluntat del Conseller Font de Mora d'obligar a

impartir l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania en anglès ha topat amb la voluntat de la comunitat educativa (professors, alumnes i pares i mares) que s'ha plantat per a defensar els seus drets a una educació pública i de qualitat. Font de Mora ha cedit, ha declarat una moratòria a l'aplicació de l'anglès a les classes i ha acordat un calendari de negociacions amb els sindicats. Així doncs, sembla que aquesta gent no "fa el que vol".

Més ve, fa "el que nosaltres els deixem fer". S'ha dit moltes vegades en aquesta revista: els valencians -- també els benicarlandos -- tenim el govern que ens mereixem, ni més ni menys. Si en volem un altre, només tenim que canviar-lo. Si encara falta temps per a les properes eleccions, aleshores cal pressionar. Com a ciutadans

(valencians, benicarlandos), el nostre dret -- i també deure -- no és sols votar cada quatre anys, si no recordar continuament als polítics que ens representen les seves promeses i l'obligació que tenen de complir-les. Ho hem de demanar, ho hem d'exigir. I ara li recordo a l'alcalde Domingo, entre altres coses, que volem un centre de salut nou, unes escoles equipades, una depuradora, uns carrers decents, un port accessible, una programació cultural decent...

Irreflexions

DONAR-LI A U LA GANA

L'alcalde nominal de Benicarló --el qui mana és un altre ja ho sabem--, en ser interpel·lat per l'oposició --que és el que cal fer per guanyar-se el sou-- ha perdut els papers i s'ha passat a l'estil prepotent i groller de l'alcalde que no és, però mana: "jo parlo com en dona la gana" ha dit l'alcalde nominal de Benicarló --el qui mana és un altre ja ho sabem--. Certament la resposta és un model de correcció, de bones maneres i de saber estar. No ho trobeu?

Però això de fer les coses --parlar inclòs--, com a u li dona la gana, és absolutament impropri d'una autoritat --o d'algú que es pensa ser-ho-- que ha de parlar --i saber parlar-- bé, amb "modos", amb trellat, sabent el què diu i com ho diu, donant resposta al que se li pregunta i no tirant pilotes fora, que no demostra altra cosa que, en no saber què dir, desbarra. I què diríeu de l'alcalde de Peñaranda de

Però això de fer les coses --parlar inclòs--, com a u li dona la gana, és absolutament impropri d'una autoritat.

Bracamonte --posem per cas-- que en adreçar-se als seus conciutadans ho fera en valencià o en anglès o en amazig, per més que hi hagueren valencians, anglesos o marroquins de l'atlas, entre els oients? Doncs això, que el sr. alcalde de Peñaranda de Bracamonte estaria --amb tots els respectes-- "pixant fora de test", perquè allà toca parlar en castellà i els forasters fan bé d'escoltar amb respecte i fer per entendre-ho. Així que en prenga bona nota l'alcalde nominal de Benicarló --el qui mana és un altre ja ho sabem--, que ací i com alcalde no ha de parlar com "li done la gana", sinó en la llengua de Benicarló. I, de segur, que tots faran per entendre'l. Com a Peñaranda de Bracamonte.

Marc Antoni Adell

Beatriz Molina, en categoria femenina i, Abdilhaj Samidh, en la masculina, és van imposar al XXVIII Cross de Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Ahir al matí en el circuit de la partida Collet es disputava el XXVIII Cross de Benicarló, organitzat pel club d'Atletisme Baix Maestrat Grup Poblet, amb una gran participació, atès que 800 atletes s'havien inscrit per a la cursa, al puntuar per a la selecció valenciana que ha de participar en els Campionats d'Espanya, motivant això que les distintes proves elevaren el llistó, sent molt més valorat el poder pujar al podi. La meteorologia va voler acompanyar l'èxit de l'esdeveniment i la seguretat va córrer a càrrec de Protecció Civil i Creu Roja de la població.

Llevat dels més menuts, en totes les categories va haver àmplia participació, tant al llarg del circuit, per als atletes, com per els familiars, que no paraven a animar als seus donant-los referències dels seus rivals. En les grans categories es van veure dues carreres distintes. En fèmines, el fort ritme imposat des de l'eixida per Beatriz Molina, tot just va poder ser seguit, i només Marta Quintana, encara en categoria promeses, li va poder aguantar, encara que la valenciana se li va anar anant demostrant estar en molt bon moment, tot i així la de Platges de Castelló va demostrar la seua progressió pel que fa al passat any. I malgrat conèixer el circuit, que en algunes zones és un veritable trenca-cames, es va haver de conformar amb la segona plaça.

En la carrera masculina va haver molt nivell, prova d'això va ser que al pas per línia de meta, després d'una primera volta el gruix dels corredors anava pràcticament compacte, seguit un poc des de lluny pels atletes més veterans, que es van imposar un ritme més conservador, entre els quals es trobaven Gerardo Serrat

i Jesús Flores, aquest últim tot un exemple per als joves atletes benicarlandos. Va ser una carrera on les estirades van servir perquè el cap de cursa s'anara quedant amb pocs atletes, on el valencià Graella era que duia el ritme, aconseguint deixar en tan sol quatre atletes el capdavant passada la meitat de la prova, veient-se un final molt interessant, doncs, amb diverses estirades de Abdilhaj Samidh, que va anar traient avantatge als seus últims companys de carrera en una espectacular última volta que, amb un dur canvi de ritme, va entrar a meta molt tranquil, fent l'efecte que amb una volta més les diferències hagueren estat molt majors. Classificacions:

General Femenina (4460 metres): 1 . Beatriz Molina, AD Marathon (sènior), 16.18.7 2 . Marta Quintana, Platges Castelló (promesa), 16.42.7 3 . Cristina Pérez, CA Silla (junior), 17.14.0. General Masculina (9,820 metres): 1 . Abdilhaj Samidh, CA L'Alcudia (sènior), 30.29.7 2 . David Graella, Delta València (sènior), 30.55.6 3 . Mohamed Aymann, CA Torrent (promesa), 31.17.8

ve de la pàgina anterior

Desfilada nadalenco PoPular

Diumenge vam poder veure el regidor d'agricultura Eduardo Arín treballant com el primer amb els taulons i ajudant en les faenes de muntatge i coordinació de la fira nadalenca. Poc després va desaparèixer. Cap a migdia un rastre d'autoritats populars (alcaldia, governació, serveis municipals, esports...), desfilaven per la deteriorada plaça de la Constitució que, realment, llua per l'afluència de gent a l'esdeveniment. Arín, però, no va sortir a cap foto. La resta del seu grup, en canvi, sí.

Regidora treballadora

Ja ho vam dir molta paraula que diguem, la regidora de comerç, no té, però ho supleix amb ganes de treballar. La idea de la fira de comerciants va funcionar molt bé tenint en compte que era el primer any. Va agradar a propis i foranis.

Curiosa publicitat del nord

Per cert, la campanya de publicitat que fa una coneguda associació de comerciants benicarlanda, i que porta una agència publicitària del nostre poble veí del nord no sembla la millor manera de fomentar el comerç local, no?. Els de l'altre cantó d'Aiguaoliva segurament farien el mateix, veritat?

Bon Nadal tafaneri

Tot i que sempre estem buscant-li els tres peus al gat, això no lleva que no pugem desitjar un Bon Nadal a tothom. Inclòs el nostre ajuntament que, tot i no tindre'ns en massa estima (hem vist com ha ficat publicitat institucional a d'altres mitjans i al nostre no, La Veu no ho dirà però nosaltres sí), igualment té el nostre desig de Pau i felicitat. I que els seus somnis es facen realitat ... d'una vegada. Perquè això també redundarà en la nostra felicitat.

Carxofa: a la solidaritat de la gent que té menys recursos. En la campanya de recollida d'aliments de Caritas Benicarló, pels centres educatius de la ciutat, on us penseu que s'han recollit més aliments? Al CIP Àngel Esteban. Curiosament, el més menut del poble i on hi ha una major ràtio d'alumnes amb famílies que tenen menys recursos econòmics. Ens ho hauriem de fer mirar.

Panissola: al nostre alcalde Marcelino. Sembla que ha perdut els papers amb la història del formigó. No es pot anar amenaçant la gent amb els tribunals per criticar-lo en funció del seu càrrec. L'únic que aconsegueix és tirar més dubtes sobre la institució a la qual ell representa i que consideren la seua actuació tan dura com la del mateix formigó que ell, també, representa.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria

Material d'Oficina

laveubenicarlo@terra.es

laveudebenicarlo

"PLAY IT, SAM" TRIOMFA

text REDACCIÓ

El diumenge es va estrenar el curtmetratge benicarlando "Play It, Sam" al col·legi La Salle. L'èxit de la pel·lícula va ser complet i l'equip, gairebé totalment local, no podia ocultar la seua satisfacció. Felicitats a tots!

Dr. Climent

El facultatiu que es troba abandonat per la societat i allunyat de la seua terra natal, ara que apleguen aquestes dates tan assenyalades, busca refugi entre pacients necessitats, com ell, d'amor i comprensió.

Així ha pogut juntar-se amb unes noies romaneses que passen a voltes pel dispensari per curar-se les ferides de guerra, elles li han ofert el seu cor i una mica de disbaixa per evadir-se. Al principi de la litúrgia el perceptiu uniforme nadalenc, després entre bombolles d'alcohol i festa els teixits artificials anaren desapareguent.

laveudebenicarlo

GEISERBOX, L'ALTERNATIVA BENICARLANDA PELS RESIDUS (i2)

La proposta de l'ajuntament de Benicarló d'acollir al seu terme la planta de tractament de residus i abocador pels municipis del Pla Zonal I, feta el novembre passat, tingué una acollida dispar. Mentre el consistori de Cervera li va treure importància i el de Vinaròs demanà l'acompliment dels acords, la proposta fou valorada positivament pel de Càlig i pel vicepresident de la Diputació encarregat dels residus. Però el conseller de Medi Ambient agrai la proposta però assenyala que "no era necessària". El vicepresident de la Diputació, en certa mesura, es retractà i digué que tot depenia de la decisió del Consorci del Pla Zonal I presidit per l'alcalde de Morella. El Bloc benicarlando recolzà la proposta del seu consistori.

El 19 de desembre passat es reuní el Consorci i els representants benicarlandos esperaven poder defensar la seva proposta basada en la tecnologia Geiserbox. Intentaren que s'incloués com a punt de l'orde del dia però el president assenyala que ho podrien fer al finalitzar la reunió. Durant la reunió, s'exposà els canvis realitzats en el projecte de planta de Les Basses a conseqüència de l'Autorització Ambiental Integrada i la necessitat de buscar un nou emplaçament per l'abocador. Al quart d'hora de l'inici, els representants del Consell i de la Diputació se n'anaren i quan acabà la reunió només es quedaren 10 dels 49 assistents – els regidors de Salzedella, les Coves, Càlig Torre d'en Domenech, Benicarló i Vilanova- per escoltar la proposta benicarlanda. Aquestes accions posen de manifest l'acord previ del PSOE i PP, de la Diputació i Consell per deixar les coses com estan, és a dir continuar amb la planta de la unió temporal d'empreses Azahar Entorn, Teconma i Ecodeco (ATE) ubicada a la partida Les Basses. Cal destacar que no s'ha donat opció a poder comparar les dues propostes tecnològiques i els seus costos econòmics.

La proposta benicarlanda es basa en la tecnologia Geiserbox, un sistema d'higienització dels residus urbans amb vapor d'aigua a altes temperatures. Aquest mètode s'empra habitualment com a sistema d'esterilització de residus hospitalaris. L'empresa Ambiensys SL, ubicada a Barberà del Vallès, utilitza aquest sistema per tractar els residus sòlid urbans, diferents dels hospitalaris quant a la seva morfologia i composició. Geiserbox no és un sistema finalista o d'eliminació de residus com pugui ser la incineració o l'abocament controlat sinó un procediment per transformar els residus recollits sense seleccionar en uns subproductes esterilitzats, sense olors i separables per a que pugin ser reciclats en plantes adients.

Els residus urbans són prèviament fragmentats en trossos de menys de 30 cm que després s'introdueixen en un dipòsit tancat –Unitat d'Higienització- on s'injectarà el vapor d'aigua a 120°C -190°C durant uns 40 minuts a uns 9 bars de pressió. Acabat el procés, es redueix la pressió i el subproductes surten per la cambra d'extracció. El sistema és capaç de processar uns 100 kg per minut. Els líquids produïts són depurats per un sistema de tractament d'aigües integrat en el Geiserbox. El tercer element és la unitat productora de vapor necessari per la higienització activa. Aquests tres elements, a més de les cambres d'entrada i

sortida estan muntats en una estructura metàl·lica semblant a un contenidor estàndard que pot ser fàcilment transportat per un camió. El sistema Geiserbox és modular o "escalable", és a dir podem disposar en paral·lel de les unitats que ens facin falta en funció de la producció de residus urbans.

Els subproductes són una fibra orgànica –paper, cartró i matèria orgànica- que es pot destinar al compostatge o com a combustible per cimiteres (CDR) o similars, metalls totalment nets i reciclables, plàstics que adopten forma de codolets i una fracció d'enderrocs, vidre i fustes. Com a emissions n'hi ha de gasoses, aigües depurades i fangs de depuració. El consum és de 43 litres d'aigua i 109 kWh d'energia per tona de residus de residus.

La instal·lació proposada per l'ajuntament de Benicarló s'ubicaria junt a la planta de tractament dels residus de la construcció, a la cruïlla del camí Moliners i el camí de Sant Mateu. Constaria d'un àrea de recepció de residus, una trituradora o tròmel que els fragmentaria, les unitats Geiserbox, l'àrea de separació i triatge dels subproductes amb sistemes mecànics i manuals, i, finalment, l'àrea d'expedició. Està dimensionada per admetre 120.000 tones/any, produirà unes 78.000 Tm/any de fibra orgànica, uns 5000 Tm/any de metalls, uns 10.000 Tm/any de plàstics, 14000 Tm/any de CDR i 13000 Tm/any d'inerts. Si fem cas a la memòria tècnica, no hi ha rebuigs destinats a un abocador, sols unes 170 tones de fangs de depuradora. La consideració de rebuig serà el d'aquell que no hi hagi cap empresa que el recicli; caldria preguntar-se on es compostarà o què és farà amb la fibra orgànica per exemple.

Si comparem la tecnologia Ecodeco (ATE) per les Basses amb la Geiserbox, mentre la primera produeix un rebuig d'un 50% -podrien ser molts menys si es esdevenen CDR- si la segona de 0% -10% si comptem els inerts. El cost de la primera serà superior a 105€/ Tm i el de la segona de 36 a 40€/ Tm. Així, des dels punts de vista de recuperació/reciclatge i econòmic la segona opció és millor; també ho seria per justícia social per ubicar-se més prop de les zones de màxima producció.

Però si els residus urbans deixen de necessitar abocadors, poden relaxar-se les iniciatives de recollida selectiva i no promoure's les accions, quasi inexistentes, per afavorir la reducció de residus.

Pere Bausà

ve de la pàgina anterior

Formigó, alcalde i PP

Són, o no són, les formigoneres que fiquen aquesta pasta, per totes les obres públiques benicarlandes, de l'empresa que treballa el nostre alcalde? I és que quin terrabastall han muntat, entre ell, Cuenca, i el PP, amenaçant tothom amb els tribunals si ficaven en dubte la seua honorabilitat. Quines ganes de judicialitzar la política tenen alguns. Sembla que a més d'un li costa separar la part política de la professional. I al final, com sempre que fiquen la pota, la culpa dels mitjans de comunicació que es fan ressò de les notícies que ells mateixa generen. Viure per veure.

Roí, roí, més que roí

Així és com ha titllat el nostre Marcelino, alcalde, al pobre regidor, "en cap", de l'oposició, Guzman. Sembla que al nostre alcalde no li agrada massa que el critiquen per allò de la pedra passada i per la desaparició de Benicarlàndia. Senyor alcalde vosté està en un càrrec públic i, com a tal haurà d'aprendre que aquestes misèries són, també, les seues misèries. I si no volia pols no haver anat a l'era!

Guerra oberta

Segons hem pogut saber s'ha declarat la guerra oberta entre l'ajuntament i els mitjans de comunicació per tota la història del formigó i el fer-se ressò d'aquestes notícies ... tan dures. Les declaracions del faró Kuenka, l'alcalde i la nota de premsa del PP, han alçat ampolles. A partir d'ara s'ha alçat la veda. A veure qui la diu més grossa.

Rotonda del Marqués

Ja està acabada. Bé, si a allò se li pot dir acabament. Una farola al mig, que sembla l'esclat d'un coet pirotècnic, però amb llum de cresol, i un pegot al terra, de quelcom d'ací a que passe l'autobús quatre vegades, és l'herència del regidor Cuenca i la seua mania persecutòria de carregar-se tot allò que no li agrada. Mire vosté senyor polític, ens agradava més el que hi havia abans. Primera perquè feia més llum. Segona, perquè tenia una "diversitat" (de que ens sona aquesta paraula?), vegetal i metàl·lica, perfecta. I tercera, perquè ja estava feta, pagada, i feia correctament la seua funció. Quina manera més poc agraïda de tirar els diners públics.

Investigació piloneril i ...

Hem sabut que el nostre ajuntament, amb el regidor de policia al capdavant, han demanat una investigació que aclarisca el per què d'aquesta fogositat piloneril tan desmesurada. I és que ha hagut tantes trempes matineres, sobtades, que el nostre ajuntament pateix per si li tocara pagar els desperfectes de cada trempada. Amb aquesta marxa, sense cap mena de dubte, que segur que aconseguiran tindre la zona de vianants ben neta de

"CIUDADANO KUENK"

"Segons hem pogut saber s'ha declarat la guerra oberta entre l'ajuntament i els mitjans de comunicació per tota la història del formigó i el fer-se ressò d'aquestes notícies ..."

vehicles. A veure qui és el "guapo" que s'atreveix a passar.

...resposta igualment fogosa, i ...

Sembla que l'ajuntament està contestant, als damnificats de la fogositat de la trempa piloneril, que són ells els que tenen la culpa que se'ls encasta la pila als seus baixos. Diuen que no s'espavilen prou al passar per damunt. Què volien, tenir a més, un orgasme múltiple? On anirem a parar. Ací estes coses es fan ràpid, com sempre han manat els cànons, que és això de voler delectar-se en una via pública.

... solució caganera

Però són bons. S'ha de reconèixer que són simplement genials en aquest ajuntament. Ara, després de ficar l'espill retrovisor (narcisisme per veure l'acte d'encastament?), han col·locat dos badem (per a fer més sucós l'acte, a l'endarrerir la sortida), a part i part, perquè paren els cotxes. I la solució ha estat endarrerir la trempa en cinc segons. De 10 segons han passat a 15. Més clar aigua. Diuen que s'ha de passar apres! Ja ho vam advertir la setmana passada, s'havia de sortir com l'Alonso eixe de curses de Fórmula 1, a tota castanya. Cagaleres tindran els que hauran de passar! O, si no, un bon tap.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Teletransportador

Feia temps que ho anàvem rumiant i que ja ens ho havien insinuat diverses vegades, la rotonda de la ratlla del terme té una finalitat oculta. Fixeu-vos, una mena de passadís, amb llumetes als voltants, com una pista d'aterratge, que desemboca en l'arc blau i blanc, a manera de porta, coronat amb la creu (per allò que tot vaja bé en el viatge), i que es pot passar pel mig, estava clar, no podia ser altra cosa: un teltransportador universal.

Teletransportador (i 2)

Segons hem pogut esbrinar, de fonts molt ben informades, el sistema està pensat per descongestionar el trànsit en època de molt de tràfec de vehicles, com a l'estiu. Així, pareix, que el transport et fa arribar, de cop, a la rotonda del Marqués. A que ara enteneu el per què, de la insistència de remodelar aquesta rotonda per part del regidor Cuenca que, curiosament, va estar l'únic valedor de l'altra, la de la ratlla del terme, que a ningú va agradar per com és lletja?

Teletransportador (i 3)

De tota manera la cosa encara no està tancada del tot. Alguns assajos ha demostrat errades i alguns que han provat aquest nou aparell han aparegut al *manolito* de la divisió Navarra. I algun que altre a dalt de la rotonda del cranc. I és que, amb la mania que tenim en aquest poble de ficar coses al mig de les rotondes, un dia o altre, en una fallada del sistema, ens podem trobar amb un cotxe damunt de l'aljub de la rotonda del polígon. Tanta *modernó* fa

una mica de fàstic. Si amb bicicleta igual s'arribava a tot arreu!

Premi Garcia Grau

Ens hem assabentat que enguany, per segona vegada, la UJI ha convocat el Premi de Poesia Manel Garcia Grau. Benicarló on els haja i que té ficat el nom a la nostra biblioteca pública, tot i així, sembla estar oblidat pel nostre consistori conservador, on també els haja, que ni s'ha dignat a fer acte de presència. I és que resulta vergonyós l'oblit que és té de les nostres figures culturals més representatives. Senyora regidora de Cultura, faça alguna cosa de profit, fiques en contacte amb la Univesitat i tinga la decència, almenys, d'enviar a algú, en representació de la nostra ciutat, ja que donem per suposat que vosté no anirà. Perquè ni té vergonya ni la coneix.

Ancalde i fates d'ontografia

Açò del nostre alcalde és curiós. Allí que se'n va ell, i tot el seu seguici del PP, a fer de claca a la presentació d'un llibre d'eixos, ple de faltes d'ortografia. Ell, a taula, el primer, dient que s'ha de ser tolerant amb la diversitat. A veure senyor alcalde, que té a veure la tolerància amb la "burreria". Què vol dir, què un pot escriure com li dona la gana? Les normes ortogràfiques, senyor meu, les van inventar per a això, per fer comprensible l'enteniment entre la gent. Clar, com, segons va dir en un ple, vosté parla com li dona la gana, es pensa que "to el monte es oregano". Ja ho diuen, la ignorància és la mare de l'atreuiment. Ho diem en sentit metafòric.

Ancalde, l'AVA i es fallers

I parlant de curiositats com l'anterior. Suposem que això de la "diversitat" lingüística, que proclama el nostre ancalde, deu estar lligat amb el Reglament de policia *fallero* que pretén que les publicacions d'aquestes entitats es facen seguint les normes de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua. I és que, certament, aquest home, té un curiós sentit de la diversitat lingüística. I estem segurs que no ho fa aposta.

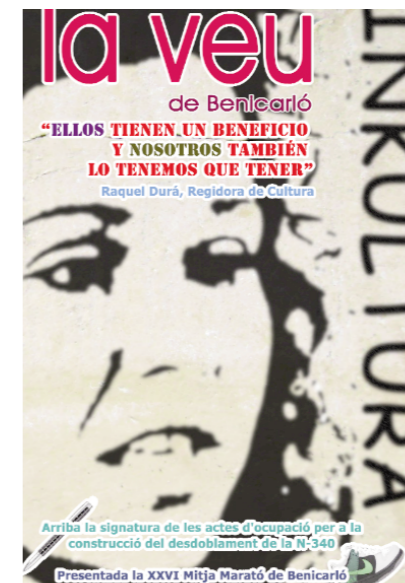
Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Trobo que la van encertar del tot en la portada de la setmana passada. Amb una imatge que algú hauria d'incorporar a les obres mestres del minimalisme matèric, han aconseguit la millor exposició de les ambicioses propostes culturals del nostre Ajuntament: una paret en blanc. Si, posem per cas, la vol omplir l'associació local de graffers, ja els posaran una quota per despeses d'ús i desgast. Però després del sabó, li diré que se'ls veu massa el *plumero* quan es veuen obligats a modalitzar el destacat de l'article de fons: "El PP sembla tindre raó en aquesta matèria des del punt de vista legal". Dona, és clar que tenen raó, i vostés són uns malànimes. Sempre burxant. A més, no haurien d'incórrer en afirmacions com aquesta altra: "la (actuació) de l'alcalde és legal sempre que no hi haja res que pugua tindre una lectura allunyada d'allò que és ètic". No sé per què s'encaboten a fer lectures ètiques de la vida política. Què tenen a vore? Són coses que els polítics han de demostrar amb actes, com va dir Aquell, i pels actes els coneixem.

Com amb actes, per cert, queden demostrades les incongruències que ixen últimament de la casa gran. Que el castellà no té prou suport per a ser llengua d'acollida? Doncs mire el valencià: Un uruguaià, una sahrauí i una anglesa intervenen, en valencià, clar, a l'Estel del Collet. No està malament com a mostra d'integració. Per cert, ja que hi ha assistit, ¿quina opinió té la regidora Durà de la llengua en què està escrit l'Estel del Collet? ¿És un reflex ja de la invasió catalana que denuncia el seu

autor de capçalera? ¿Pensa retirar-li la subvenció per contribuir a discriminar el castellà? Fa l'efecte que la proximitat del Nadal exacerba l'estupidesa.

M'he congratulat aquesta setmana amb el retorn de San Abdon, que ha dedicat més d'un mes a la lectura del poemari de Josep-Joan Miralles. Si la ressenya l'ha ocupat durant tant de temps, realment el llibret deu ser espés de veritat. A la pàgina del costat, el minuciós informe de Pere Bausà m'ha deixat especialment satisfet aquesta setmana. El domini que aquest home té de la realitat no és pot qualificar d'una altra manera que d'enciclopèdic: des de laberints legals a trencacolls veïnals, passant pels processos de combustió de les més diverses matèries i les repercussions medioambientals del fum o de les pluges. Exemplar.

Veig que la falla lingüística ha arrelat amb força en el periodisme local. És una cosa que segurament ja deu haver analitzat la seua comissió d'experts en el tema. He llegit que es refereixen a

l'acte cordial d'embolcallar amb paper les coques de sant Antoni amb el nom *d'emboicà*. Un neologisme que no havia sentit mai. Ja han pensat de traslladar-lo a l'acadèmia corresponent?

En altres ocasions ja m'he referit al mal gust endèmic de—no incorreré en generalitzacions—les autoritats locals durant els últims 80 o 90 anys. He parlat ja de l'absurd de les estàtues, de les fonts, de la destrucció del patrimoni paisatgístic i arquitectònic, del disseny urbanístic dirigit pel capritx, la revenja i els interessos... La llista és llarga i cada dia més llarga. Aquesta idiosincràsia s'ha manifestat ara en la tristíssima il·luminació nadalenca dels carrers. Què vol que li diga? No cal ni comparar-la amb la de cap altre lloc. Senzillament molt i molt lleig. I no hi ha crisi que ho justifique perquè la rebotcada afecta a tots els pobles per igual. Això és incurable.

Acabo la lectura per la pàgina del futbol i em quedo gelat en llegir que els autors volen plegar. Si és per diners, pague'ls el que demanen. Jo estic disposat a posar de la butxaca el mateix que hi ha invertit vosté. No se'ls deixe perdre. La seua secció és la mostra que el futbol també existeix en el món real.

La millor

La retòrica de la regidora de Comerç, de l'escola de Raül, el capità del Madrid. "Soc conscient de que el moment en que estem vivint és el moment que tenim. Per això tenim que treballar, col·laborar, i implicar-nos perquè tenim una realitat. La realitat és que Benicarló no se mereix ... no se pot permetre ... el tindre una ciutat sense comerç. A tots molt bones gràcies."

El còmic

Per Xavi

Burriel

“Lo belen ja
està ací”

- RAQUEL FA D'ANGELET, SEMPRE TOCANT L'ARPA EN EL SEU NÚVOL.
- ANTONIO ÉS L'ESPERIT SANT, PERQUÈ ÉS A TOT ARREU, I HO VIGILA TOT.
- JAIME FA DE SANT JOSEP AMB UNA AURÈOLA UNA MICA ATÒMICA.
- MAMEN FA DE MARIA, I AL·LUCINA AMB L'AURÈOLA D'EN JAIME
- MARCELINO ÉS UN NEN JESÚS AL QUE LI AGRADEN ELS CAMIONS... DE CIMENT.
- DON CARLOS ÉS EL REI DE CASTELLÓ, I COM A REI MAG LI PORTA UN REGAL AL NEN EN FORMA DE BITLLET DE LOTERIA (NO LI ESTÀ FURTANT RES A MARIA, MAL PENSATS!!)

- CARLOS, COM LI AGRADEN ELS BOUS, S'HA VESTIT DE BOU.
- I EN MARCOS L'ACOMPANYA, FENT DE MULA, QUINA CALOR PATEIXEN!!
- EL REI MORO ALEJANDRO, LI PORTA UN CURS D'ANGLÈS A JESUSET.
- L'ALTRE REI, EN MANUEL, COM QUE NO ES DECIDEIX A FER EL CENTRE DE SALUT, PORTA UNA FARMACIOLA PER A QUE VAGEN TIRANT...
- A RAMÓN, EL POLI, LI VA BÉ FER DE SOLDAT ROMÀ, I ATURA EL PAS ALS INDESITJABLES.
- L'ENRIC I EN JOSÉ LUÍS, S'HO MIREN TOT DES DE LA BARRERA, I TRACTEN DE FER OPOSICIÓ SENSE ÈXIT.

El còmic

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

